

שער הנגב - ט"ו בחשון תשע"ח, 3 בנובמבר 2017

שלום לחברות ולחברים,

קיצוני מרכזי

הפאבלמנט של שער הנגב אירח היום בקבוץ גבים את ח"כ דב חנין (חד"ש), הרשימה המשותפת), אחד מחברי הכנסת היותר מוכשרים, יותר ערכיים ויותר רהוטים, פרלמנטר שמוציא שם טוב לפוליטיקה הישראלית, שמדגים כיצד ניתן לשתף פעולה בין שונים וכיצד ניתן לגרום למאזיניך להקשיב בנפש חפצה לדברך הנוקבים. דב מזכיר לנו שסוציאליזם פירושו הרחבת הדמוקרטיה מהמישור הפוליטי אל החברתי והכלכלי, שהסיכוי לקיומה של מדינת ישראל לאורך דורות טמון בהסדרת היחסים עם שכנינו במזרח התיכון וכי חלק גדול מהבעיה הסביבתית מקורה בהחלטות של בני אדם שמחשיבים את שורת הרווח יותר מאשר את רווחת בני האדם.

מדיום נפתחה הטובה

השבוע ביקרו אותנו חברות יהודים אוסטרלים, מהתורמים עבורנו ב JNF (קק"ל) באוסטרליה. מדובר בחלק מהמשלחת הגדולה של בני היבשת החמישית, שהגיעה ארצה לציון 100 שנים לכיבוש באר שבע על ידי אנז"ק (גיסות הצבא האוסטרלי והניו זילנדי) בפיקוד בריטי. השבוע גם יצא ראש ממשלתנו לבריטניה לציון 100 שנים להצהרת בלפור. יש הסוברים שקיים קשר הדוק בין ההצלחות בכיבוש באר שבע והכירסום בשליטה העותומנית בגיזרת עזה בסוף אוקטובר ותחילת נובמבר של שנת 1917 לבין המכתב המכונן ששיגר, אתמול לפני מאה שנה, הלורד בלפור אל הלורד רוטשילד. ההנחה היא שהסתערות הפרשים על באר שבע וההרעשות הכבדות על עזה, בנסיון השלישי לכבוש אותה, אותה לידי התנועה הציונית בממשלת בריטניה שהשער לארץ הקודש עומד להיפרץ, קרי: זמנם של התורכים בה יסתיים בקרוב ובמקומו יפציע עידן היהודים.

בטרם פורענות

קוראיהן האובססיביים של מילותי לשבת, זוכרים במבוכה מהולה בכעס את דברי מהשבוע שעבר על משרד החקלאות (והחט"ל) ש"לא מזהה את הסיכון המוחשי, שמוליד את הצורך בהענקת עדיפות בחלוקת המשאבים עבור התושבים והישובים שחיים כאן, למרות האיום הברור".

ארגיע את המודאגים ביניכם, שחוששים שמא אירועי פיצוץ המנהרה של השבוע, תשיב את מקבלי ההחלטות בבית דגן לדרך הישר: לא, זה לא קרה...עדיין. מתנהל, אם כן, מירוץ סמוי בין מימוש האיום לבין הטמעתו אצל משפטני החקלאות. דיווחים מהתחרות הביזארית - מובטחים בהמשך.

יסודי אבל זריז

את תעודת התלמיד המצטיין לשבוע זה נעניק בשמחה ובהתרגשות למשרד החינוך, ששיגר ממש בזמן את אישור חתימת החוזה עם הקבלן שיבנה את בית הספר היסודי החדש בקרית החינוך שלנו, זו הרב מוסדית, הכי ממוגנת והכי מתוחכמת במזרח התיכון, שלא לומר – בכדור כולו.

ניצני הגידור ופינוי התשתיות כבר נראים בארץ, עת הקידוחים הגיע וקולות החפירה יישמעו בקרוב מאד בארצנו. המשימה, אתם זוכרים: פתיחת לפחות 6 כיתות חדשות בשנת הלימודים הקרובה.

מורכב הוא יפה

מנהלים מהישובים ומהמועצה, כחמישה תריסרי נשים וגברים, ביניהם קבוצת בני תשחורת תוססת מבית מדרשו של מרכז הצעירים שלנו, הקריבו על חופה של נתניה את זמנם וגופם בסדנת יוב"ל השנתית לנושאי חירום וחוסן, שהוקדשה הפעם לסוגייה הבאה: "בין ניהול למנהיגות".

ובין שיחה נוקבת להרצאה מעוררת, סיירנו בעמק חפר, המועצה האזורית הגדולה (פי חמש מאיתנו) אך הדומה לנו בהקשר לעיקרון הניהול הדו רבדי, זה שמוקיר עד מאד את חיזוק היכולות היישוביות לניהול עיני הקהילה המקומית.

בסיכום הודיתי למחלקה לשירותים חברתיים ולהדסה אטיאס על הובלת הסדנא וקינחתי בתזכורת לגבי המורכבות הנפלאה של החיים המשותפים בקבוץ, במושב ובמועצה: מדובר בקולגות, שהם גם שכנים, שהם גם שותפים, שהם גם חברים ושאים הם לא קרובי דם, ממילא, הרי הם הופכים, בחלוף השנים, גם למשפחה אחת. זהו כל הקושי, זהו כל היופי.

החדשות הטובות והרעות

מפעל הפיס העמיד לרשותנו אמש הופעה של הגבעטרון עם ירדנה ארזי. אוי אוי אוי, איך שהקיבוצניקים התמוגגו אתמול באולם דורות, איך הם התרפקו על השירים הסלאביים, על הימים שבחור היה גרוש ועל הלילות שרבין לא היה כיכר.

["הרעות", של גורי וארגוב, בביצוע נדיר של הגבעטרון.](#)

**שבת שלום ואמצע חודש מואר,
אלון**